

Sygn. akt *XVII AmE 11/21*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Maciej Kruszyński</i>
Protokolant –	sekr. sądowy Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu 14 grudnia 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania *(...) Sp. z o.o. w W.*

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania Powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 23 grudnia 2020 roku, nr (...)

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Maciej Kruszyński

Sygn. akt *XVII AmE 11/21*

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 października 2020 r. Nr(...)Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12b, art. 56 ust. 2 i 3, art. 56 ust. 2h pkt 4 w związku z art. 56 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2020 r. poz. 833 z późn. zm.) oraz art. 104 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.) i art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne oraz art. 75 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1495 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy - (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. o nr identyfikacji podatkowej (NIP): (...) w związku z nieprzekazaniem w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące: od lipca 2017 r. do lutego 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki orzekł:

1. iż Przedsiębiorca nie zachował terminu do przekazania sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące: od lipca 2017 r. do lutego 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki;

2. za działanie opisane w pkt 1 wymierzam Przedsiębiorcy karę pieniężną w łącznej wysokości 320.000,00 zł w tym:

a. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiąc lipiec 2017 r.,

b. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc sierpień 2017 r.

c. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc wrzesień 2017 r.,

d. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc październik 2017 r.

e. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc listopad 2017 r.,

f. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc grudzień 2017 r.,

g. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc styczeń 2018 r.,

h. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc luty 2018 r.,

i. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc marzec 2018 r.,

j. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc kwiecień 2018 r.,

k. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc maj 2018 r.,

l. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc czerwiec 2018 r.,

m. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc lipiec 2018 r.,

n. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc sierpień 2018 r.,

o. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc wrzesień 2018 r.,

p. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc październik 2018 r.

q. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc listopad 2018 r.,

r. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc grudzień 2018 r.,

s. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc styczeń 2019 r.,

t. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc luty 2019 r.,

u. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc marzec 2019 r.,

v. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc kwiecień 2019 r.,

w. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc maj 2019 r.,

x. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc czerwiec 2019 r.,

y. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc lipiec 2019 r.,

z. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc sierpień 2019 r.,

aa. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc wrzesień 2019 r.,

bb. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc październik 2019 r.,

cc. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc listopad 2019 r.

dd. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc grudzień 2019 r.

ee. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc styczeń 2020 r.,

ff. 10.000,00 zł za nieprzekazanie w terminie ww. sprawozdania za miesiąc luty 2020 r.

Powód zaskarżył ww. decyzję w części, tj. w zakresie pkt 2. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

a. art. 56 ust. 6a Prawa energetycznego poprzez jego błędną wykładnię i w rezultacie niezastosowanie poprzez uznanie, iż stopień szkodliwości czynu, którego dopuściła się Spółka w zakresie niezłożenia w odpowiednim terminie sprawozdań, o których mowa w art. 43d Prawa energetycznego za miesiące: lipiec 2017 r. - luty 2020 r. należy ocenić jako znaczny, czym organ przekroczył granice uznania administracyjnego, podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, iż należało uznać, że zachowanie Spółki należy zaklasyfikować jako działanie o niskiej szkodliwości,

b. art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego poprzez jego niezastosowanie, polegające na wymierzeniu kary pieniężnej w stopniu nieusprawiedliwionym okolicznościami sprawy poprzez nieprawidłowe przyjęcie znacznej szkodliwości czynu zarzuconego Spółce oraz jednocześnie całkowite pominięcie przy wymiarze kary dotychczasowego zachowania Spółki oraz nieznaczącej ilości przywiezionych wyrobów podlegających obowiązkowi sprawozdawczemu,

c. art. 56 ust. 2h pkt 4) w zw. z art. 56 ust. 1 pkt 12 b) Prawa energetycznego poprzez jego błędną wykładnię i nałożenie na Spółkę kary pieniężnej w wysokości 320.000,00 zł zamiast 10.000 zł, podczas gdy z brzmienia art. 56 ust. 2h pkt 4) Prawa energetycznego - w brzmieniu obowiązującym w okresie wskazanym w zaskarżonej decyzji - wynika, że kara w wysokości 10.000 zł wymierzana jest za nieprzekazanie sprawozdań (1. mnoga), o których mowa w art. 43d Prawa energetycznego, a więc jest to kara za niespełnienie ww. obowiązku jako jednego czynu, niezależna od ilości sprawozdań, o których mowa w art. 43d Prawa energetycznego złożonych po ustawowym terminie - Spółka zgłasza powyższy zarzut alternatywnie - w przypadku uznania przez tut. Sąd zarzutu wskazanego w lit. b) powyżej za niezasadny,

d. art. 2 Konstytucji to jest zasady demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, a w szczególności wynikającej z niej zasady zaufania obywateli do państwa poprzez błędną kwalifikację czynu Spółki jako czynu o stopniu szkodliwości wyższym niż znikomy oraz przekroczeniu granic uznania administracyjnego.

Wobec powyższego wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w części, to jest w zakresie pkt 2 oraz orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie o odstąpieniu od wymierzenia kary w całości na podstawie art. 56 ust. 6a Prawa energetycznego, ewentualnie o zmianę decyzji w zaskarżonej części oraz orzeczenie co do istoty sprawy, poprzez wymierzenie kary w łącznej wysokości 10.000,00 zł. Ponadto, wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz Spółki kosztów postępowania według norm prawem przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W piśmie z 21 kwietnia 2021 r. powód podtrzymał stanowisko wyrażone w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 29 kwietnia 2020 r. Przedsiębiorca został wpisany do rejestru podmiotów przywożących prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki pod nr (...) (okoliczność bezsporna)

Przedsiębiorca nie zachował terminu na złożenie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ustawy - Prawo energetyczne za miesiące od lipca 2017 r. do lutego 2020 r. (okoliczność bezsporna)

W dniu 1 kwietnia Przedsiębiorca przekazał osobiście sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące: od lipca 2017 r. do lutego 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. (okoliczność bezsporna)

Pismem z dnia 10 lipca 2020 r. Przedsiębiorca został zawiadomiony o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z nieprzekazaniem w terminie sprawozdania o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu za miesiące: od lipca 2017 r. do lutego 2020 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Ponadto, mając na uwadze dyspozycję art. 50, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a., Przedsiębiorca został wezwany do złożenia kopii wszelkich dokumentów potwierdzających aktualną sytuację finansową Przedsiębiorstwa, w tym dokumentów dotyczących osiągniętych przychodów i dochodów oraz do złożenia dodatkowych wyjaśnień w sprawie.

Dowód: Pismo z 10 lipca 2020 r., 2 akt adm.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 24 marca 2020 r., uzupełnionego pismem z 16 kwietnia 2020 r. Przedsiębiorca zajął stanowisko w sprawie. Przedsiębiorca wskazał, że przyczyną niezłożenia wniosku, sprawozdań i informacji w terminie był brak świadomości Spółki, co do objęcia jej zakresem obowiązku wynikającego z regulacji Prawa energetycznego dotyczącego podmiotu przywożącego.

Dowód: Pismo Spółki z 16 kwietnia 2020 r., k. 9 akt adm.

Pismo Spółki z 24 marca 2020 r., k. 12 akt adm.

Pismem z dnia 30 lipca 2020 r., Przedsiębiorca udzielił informacji w przedmiocie kondycji finansowej Spółki. Przedłożył oświadczenie o osiągniętych w 2019 r. przychodach i dochodach z działalności gospodarczej ogółem oraz wydruku przedstawiającego dane z zatwierdzonego i złożonego w KRS Sprawozdania Finansowego na rok 2019, przedstawiające aktualną sytuację finansową Spółki.

Dowód: Pismo Spółki z 30 lipca 2020 r., wraz z załącznikami, k. 82 akt adm.

Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu postępowania dowodowego sprawie wymierzenia kary pieniężnej, a także, co składa się na materiał dowodowy oraz został poinformowany o możliwości złożenia w terminie 14 dni, licząc od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia ewentualnych dodatkowych uwag i wyjaśnień.

Dowód: Zawiadomienie o zakończeniu postępowania z 2 września 2020 r., k. 94 akt adm.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie powoda podlegało oddaleniu.

Omawiany obowiązek sprawozdawczy wynikał wprost z treści art. 43d ust. 1 ustawy p.e., stanowiącego, że Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami

ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi URE, Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu - w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie.

Zgodnie zaś z art. 62d pkt 4 ustawy – Prawo energetyczne dodanym ustawą z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1495 z późn. zm.), który wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2020 r. „od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r. przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesje na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych a także ich przeznaczeniu- w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie.

Przepis intertemporalny zawarty się w art. 75 ust 2 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych stanowi, iż postępowania w sprawie nałożenia kar pieniężnych za niezłożenie w terminie, do organów innych niż Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, sprawozdań, o których mowa w art. 4ba ust. 4 lub art. 43d ust. 1 ustawy- Prawo energetyczne w brzmieniu dotychczasowym, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, sprawozdania zostały przez powoda przekazane w dniu 1 kwietnia 2020 r. Wobec tego, powód nie zrealizował powyższego obowiązku w ustawowym terminie, czego nie kwestionuje, bowiem w odwołaniu zaskarżył wyłącznie pkt 2 decyzji.

Warunkiem uwzględnienia pierwszego zarzutu odwołania było zaistnienie przesłanek uzasadniających odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej o których mowa w art. 56 ust. 6a p.e. Konieczne zatem wydaje się przytoczenie treści przepisu art. 56 ust. 6a ustawy p.e., zgodnie z którym Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Należy jednak podkreślić, iż ustawodawca nie obliguje organu do jego zastosowania. Poprzez sformułowanie „może odstąpić” przewiduje jedynie takie uprawnienie. Prowadzi to do wniosku, że nawet w przypadku łącznego wystąpienia obu przesłanek wskazanych przez ustawodawcę w przepisie art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne, Prezes URE może, ale nie musi skorzystać z tej kompetencji.

Sąd stanął na stanowisku, że nie jest możliwe uznanie, jakoby stopień społecznej szkodliwości czynu był znikomy a tym samym aby zaistniały niezbędne przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary.

Jak już wyżej wskazano, warunkiem jego zastosowania jest zaistnienie łącznie obu przesłanek w nim wymienionych, a więc zarówno stopień szkodliwości czynu jest znikomy, jak i podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. W przedmiotowej sprawie, naruszenie prawa w istocie polegało na niezłożeniu sprawozdań, a zatem złożenie tego sprawozdania nawet w terminie późniejszym powoduje, że dochodzi do zaprzestania naruszenia przez stronę prawa. Ostatecznie, choć po terminie określonym w ustawie, powód złożył sprawozdania, jednakże nie można uznać, że stopień szkodliwości czynu jest znikomy.

Brak stosowanych sprawozdań powoduje, że organ nie może realizować swoich ustawowych obowiązków. Ponadto, powód jest przedsiębiorcą, wobec tego z uwagi na profesjonalny charakter wykonywanej przez niego działalności powinien mieć świadomość spoczywających na nim obowiązków, w tym obowiązków sprawozdawczych, nie tylko wobec Prezesa URE i powinien realizować je ze starannością wymaganą od profesjonalisty. Obejmuje ona również znajomość obowiązujących przepisów prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Co więcej, jak słusznie zauważył pozwany, brak realizacji obowiązku sprawozdawczego przez powoda doprowadziło do naruszenia chronionego ustawą dobra, jakim jest terminowość składania sprawozdań i pozbawiło nie tylko pozwanego, ale również inne ustawowo określone organy państwowe informacji niezbędnych do

wykonywania ich obowiązków, m.in. nadzoru nad rynkiem paliw ciekłych. Celem obowiązku sprawozdawczego nie jest jedynie sporządzenie przez Prezesa URE kwartalnego raportu, służy również jako narzędzie kontroli oraz podstawowe źródło informacji o funkcjonowaniu konkretnych podmiotów na rynku paliw ciekłych w zakresie prowadzonych przez Przedsiębiorców działalności. Oznacza to tym samym, że terminowość w składaniu sprawozdań jest dobrem podlegającym w tym przypadku ochronie.

Kwestia kompetencji Prezesa URE do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w myśl art. 56 ust. 6a ustawy p.e. była również przedmiotem rozważań w orzecznictwie i doktrynie. Sąd orzekający w niniejszym składzie w pełni podziela i przyjmuje za swój pogląd Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z 27 listopada 2019 r. w sprawie toczącej się pod sygn. akt I NSK 95/18 wskazał, że to Prezes URE kształtuje politykę wymiaru kar wobec przedsiębiorców popełniających delikty administracyjne określone w ustawie - Prawo energetyczne. W pewnych przypadkach sąd może co prawda zastosować art. 56 ust. 6a p.e., jednakże w pierwszym powód powinien wykazać, że pozwany przekroczył zasady uznania administracyjnego oraz że stopień szkodliwości czynu był znikomy, a przedsiębiorca zaprzestał naruszenia prawa lub zrealizował obowiązek. Sąd Najwyższy trafnie wskazywał, że artykuł 56 ust. 6a p.e. należy interpretować z uwzględnieniem zasady sprawności i rzetelności działania instytucji publicznych, a także zasady równowagi i podziału władzy. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dysponuje więc pewnym luzem decyzyjnym przy interpretacji przesłanki znikomości szkodliwości społecznej czynu, a w razie ziszczenia się wspomnianej przesłanki - uznaniem administracyjnym przy wyborze wariantu rozstrzygnięcia: odstąpienia od kary pieniężnej bądź nieodstąpienia od tej kary. (Wyrok SN z 27.11.2019 r., I NSK 95/18, LEX nr 2817533)

Sąd uznał, iż błędne jest przekonanie powoda o naruszeniu przepisu art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne. Brak zastosowania względem powoda instytucji odstąpienia od wymierzenia kary wynikał z tego, że powód nie spełnił wszystkich przesłanek wymaganych łącznie treścią art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne, nie zaś z tego, że pozwany przekroczył granice uznania administracyjnego bądź dokonał błędnej wykładni przepisów prawa energetycznego.

Trzeba wyjaśnić, że pozwany dokonał również prawidłowej oceny przesłanek wynikających z art. 56 ust. 6 P.e., zgodnie z którym ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Mając to na uwadze, zarzut naruszenia art. 56 ust. 6 P.e. oraz art. 56 ust. 6a P.e. nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zdaniem powoda, nieprawidłowe było działanie Prezesa URE polegające na tym, że za każdy miesiąc trwania naruszenia nałożył na spółkę karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, tj. w łącznej wysokości 320.000,00 zł. W ocenie spółki kara w wysokości 10.000,00 zł stanowi maksymalną karę za niespełnienie obowiązku, niezależnie od ilości sprawozdań.

Sąd stwierdził, iż argumentacja powoda nie znajduje potwierdzenia w linii orzecniczej tut. Sądu oraz przyjętej przez Sąd wykładni ww. przepisów.

Tym samym, Sąd orzekający w niniejszym składzie zgadza się ze stanowiskiem utrwalonym w tut. Sądzie, zgodnie z którym ustawodawca przewidział w powyższym przepisie obowiązek złożenia sprawozdań do większej (niż jeden) liczby podmiotów. W przepisie art. 56 ust. 1 pkt 12b wyraźnie wskazał, że karze podlega ten, kto nie przekazuje w terminie "sprawozdania", o którym mowa w art. 43d. Oznacza to tyle, że nieprzekazanie przedmiotowego sprawozdania chociażby jednemu z podmiotów wymienionych w dyspozycji art. 43d p.e., czy też niezłożenie sprawozdania za jeden miesiąc (a nie miesiące) powoduje odpowiedzialność, o której mowa w treści art. 56 ust. 1 pkt 12b w postaci kary pieniężnej określonej w treści art. 56 ust. 2h pkt 4 p.e. Ponadto, skoro przepis art. 56 ust. 1 pkt 12b p.e. stanowi o podleganiu karze za niezłożenie sprawozdania, każdy przypadek niezłożenia "sprawozdania" przez podmiot przywołany, każdorazowo skutkuje poniesieniem przez podmiot obowiązany do jego złożenia odpowiedzialność z tytułu deliktu administracyjnego w postaci określonej ustawowo kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł. (wyrok SOKiK z 27 maja 2020 r., XVII AmE 354/18).

Wobec braku przedmiotowych sprawozdań w terminie, Prezes URE nałożył kary za niezłożenie każdego z nich po 10.000,00 zł, tj. za uchybienie każdemu obowiązkowi sprawozdawczemu za każdy miesiąc, których łączna suma wyniosła 320.000,00 zł. Nie jest możliwe zatem przyznanie powodowi racji, że orzeczono karę wbrew treści ustawy.

W myśl art. 56 ust. 1 pkt 12b ustawy – Prawo energetyczne, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przekazuje w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 43d tej ustawy, zgodnie natomiast z treścią art. 56 ust. 2h pkt 4 kara pieniężna w przypadku określonym w ust. 1 pkt 12b została ustalona przez ustawodawcę na kwotę 10.000,00 zł. W zawiązku z tym, łączna kara nałożona na spółkę wynosi 320.000,00 zł.

Wysokość nałożonej na powoda kary finansowej wynika wprost z przepisów prawa. Ustawodawca wyłączył zatem możliwość jej miarkowania.

Wbrew twierdzeniu strony powodowej, w przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszenia art. 2 Konstytucji stanowiącego zasadę demokratycznego państwa prawnego. Kwalifikacja czynu powoda dokonana przez Prezesa URE jest słuszna, niewątpliwie bowiem naruszenie będące przedmiotem zaskarżonej decyzji nie stanowi czynu o znikomej społecznej szkodliwości. Jak również wspomniano wyżej, Sąd nie stwierdził, jakoby Prezes URE przekroczył granice uznania administracyjnego wymierzając karę pieniężną.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na oddalenie odwołania, należało powoda uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, które w sprawie niniejszej obejmowały wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w minimalnej stawce 720,00 zł, ustalonej w oparciu § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Maciej Kruszyński